

ת"פ 15846/01 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 20-01-15846 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)

בפני:	כבוד השופטת רבקה גלט
בעיני:	מדינת ישראל
המאשימה:	עו"ד בן חיים
	נגד
	פלוני (עוצר)
הנאשם:	עו"ד דרבאשי

בוכחים:

ב"כ התייעזה: עו"ד שלמה

ב"כ הנאשם: עו"ד דרבאשי

הנאשם- הובא בזעידה חזותית

גור דין

העבריות

הנאשם, כבן 42 שנים, הורשע על פי הודהתו בעבירה של תקיפה בת זו הגרמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

תמצית העובדות היא כי ביום 4.1.20, התגלו וויכוח בין הנאשם ובת זוגו (להלן: המתלוננת), בabitם. בעקבות זאת, בעקבות המטלוננת לפתח את דלת הבית ולצאת, השליך הנאשם לעברה ביצה ולא פגע בה. בהמשך, כשנכנסה למרפסת, היכה בה באמצעות מגבת בראשה וגוףה, תוך כדי שהיא מדמה מרואה. למטלוננת נגרם חתק באוזור הפיאטלי בראש (להלן: התקיק הראשון).

בד בבד עם הגשת כתב האישום בתיק הראשון, הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים במ"ת 20-01-15861 (להלן: הליך המעצר). ואולם, ביום 1.3.20, שוחרר הנאשם בתנאים מגבלים שכלו בין היתר איסור על כניסה הנאשם לעיר יבנה, ואיסור

על יצירת קשר עם המטלוננט.

בעוד התיק הראשון מתנהל, ובטרם הוחלט הנאשם להודות בעבירה, ביצע עבירות נוספת, של הפרת תנאי השחרור לפי סעיף 28 לחוק, הדחה בעדות לפי סעיף 246 לחוק, בגין הוגש כתב אישום נוסף בת"פ 21-04-28157 (להלן: התיק השני). על פי בקשת הנאשם צורף התיק השני לתיק שלוני.

תמצית העובדות בתיק השני כוללת 4 אישומים, לפי הפירוט שלහן:

על פי האישום הראשון, ביום 20.11.20, הגיע הנאשם לבית המטלוננט בעיר יבנה, אך הוא לא נכח בבית. הנאשם הלך לבית אחיה המתגורר בסמוך, ובקש לעשות שימוש בטלפון. בהמשך, התקשר אל המטלוננט ואמר לה: "אל תגידו שה אני בטלפון, תבואו לבית, אני רוצה לדבר איתך". בمعنىו אלה, הפר הנאשם הוראה חוקית שניתנה בהליך המעצר.

על פי האישום השני, בין התאריכים 4-7.4.21, במספר רב של מועדים, שלח הנאשם באמצעות יישומון וצסאפ לטלפון של המטלוננט הודעות, בעלות תוכן המודיע ממסירת אמת בעדות אליה זמנה במסגרת התיק הראשון. בין היתר, הנאשם כתב למטלוננט (מצוטט מהמקור): "האמת שלי שה חלקת נקודה"; "עוד תכנסי אותו לבית סוהר שני משਬש חקירה"; "אני לא מודה בכלוםם"; "את יודעת שאני מיצטער על כל המריבה הזאת ואני אמרתי לך הכל בגלAMA אים זה לא היה לדעה לא היה קורה כלום"; "אין מה לעשותת", ידע את כל מערכת המשפט המזדינית הזאת, שמנסים להאים אותה"; "קשה אבל אומר לך מה את צריכה לעשות כי פשוט"; "השיטרים עשו עלייך בניפולציות בשביל להכנסי אותו בפניםם"; "תגנני על שני מה שאמרת לי אתמול זה הקרסהה שאת צריכה ללקת אותה עד הסוף"; "אף אחד לא יעזור אותה, כי אם לא רוצים להפסיד במשפט, קשה אבל אומר לך מה את צריכה לעשות כי פשוט"; "תמחקי את ההודעות עכשו"; "תמחקי הכלلال, בשביבך יותר טוב תמחקי", תמחקי אומר לך בישיבתך"; "אני אומר לך אנחנו נוציא מלא כסף מהמשטרה, עם אני יזכה בתיק". בمعنىו אלה הפר הנאשם את ההוראה שלא ליצור קשר עם המטלוננט וכן הניא אותה מלהיעיד בהליך שיפוט, או שתאחדור בה מעודות שמסרה.

על פי האישום השלישי, במועדים שונים בחודש מרץ 2021 שאינם ידועים במדויק, שוחח הנאשם עם המטלוננט, איים עליו והודיע אותה מסירת אמת בעדותה בתיק הראשון, שהיתה אמורה להישמע ביום 21.8.4.21. הנאשם אמר למטלוננט בין היתר (מצוטט מהמקור): "מי שמחיר יבוא אני איזין אותו, אני אגיד הכל, יש לי מה לפתוח על כלום, גם העובדת הסוציאלית, אם העובדת הסוציאלית תבוא אני אראה לה שם מה זה, אני אכנס בית סוהר, אני לא רואה אף אחד, אף אחד אני לא רואה"; "את רוצה להשפיל אותי בבית משפט ולהגיד את האמת, אז אחרי זה שאני יצא מושפל אניavel?"; "את רוצה להפיל אותי במשפט, אם הייתה אוחבת אותי לא הייתה מפילה אותי ככה בבית משפט, תתקדם תתקדם?"; "אף אחד לא יתן לך להכנסי עורך דין. את באה לבית משפט, لأن את חשבת את באה"; "את לא רוצה להוציא אותי מהתיק הזה, אז את רוצה שאני אסתבר אני רואה"; "לא היה כלום באותו יום, לא היה כלום"; "את אוחבת אותי עוד? את אוחבת אותי, את לא אוחבת אותי אם היה אוחבת אותי לא היה מתנהגת ככה, היה נתנת את התיק שייסגר"; "אם את רוצה להמשיך לחווית ביחד ואת רוצה שהתיק יסגר ויגמר הכל באותו יום, יש לך את החוקיות, תגידו החלטת, לא יעצרו אותך אפילו כי המשטרה חקרו אותך כמה פעמים ואז ניסו להפיל אותך ואמרו לך שהרואה יקחו לך את הילדים, ופחדת וכבר אז אמרת דברים, שלא רצית להגיד, כי זה לא היה, לא יכולו לך שום דבר, אתה לא יעצרו, והתיק יסגר. עבדי עכשו מה היה או לא היה, את נלחצת, בגלל שאתה לך רואה, ילדים, אמרת בסדר הוא הרבץ לי, בסדר הוא היה, עכשו עזבי מה היה, עכשו עזבי מה היה, זה לא קשור, אף

אחד לא יודע, זה לא מעניין אותו, עכשו השופטת תשמע כהה, תגיד בסדר, השוטרת עשתה טעות; "תגידי פחדת מהמשטרה, בואי נפiloת המשטרה, את החקיקת, זה מה שקרה, את החקיקת, אני לא עשית כלום, את החקיקת, תגידי שהמשטרה הפעילה עלייך לחץ זה מה שאת צריכה להגיד, אני אמרתי בחקירה שאתה החקיקת, את רצחה שנחזהו לחיות ביחד, אם אני מקבל עבודות שירות אין לחיות ביחד"; "כל המשטרה הזאת היא זבל, את החקיקת בכלל.. את רצחה לחיות ביחד? את רצחה?". במהלך מעשרו, אמר הנאשם למצלוננת: "תעשי צחיר שאימית עלי, לא בשבייל עכשו אלא לאחר כך כשהמשפט יתנהל". בנסיבות אלה, הפר הנאשם הוראת חוקית שאסורה עליו כל קשר עם המצלוננת, והדיח אותה למניעת עדות במשפט.

על פי האישום הרביעי, במהלך חופשת הפסק בסוף חודש מרץ 2021 נסע הנאשם עם המתלוננת ושתי בנותיה לחופשה באילת. עת שבו במשחקה, התגלו וויכוח ביןיהם ואז אמר הנאשם למתלוננת: "יאללה יאללה הלוואי כבר יפתח לך הראש ככה תעלמי וככה אני אטפטר ממך". בנסיבות אלה הפר הנאשם את ההוראה החוקית שאסורה עליו כל קשר עם המתלוננת.

בד בבד עם הגשת כתב האישום בתיק השני, הוגשה בקשה לשנה למעצר עד תום ההליכים לה נunter בית המשפט. הנאשם שוהה במעצר מיום 8.4.21 עד היום.

כבר עתה חשוב לציין כי הנאשם בחר להזדהות בעבירות שבשני התקנים, לאחר תום עדותה של המתלוונת לפניו.

טיעוני הצדדים לעונש

ב' הנסיבות טעונה בדבר חומרת העבירה של תקיפת המתלוונת באמצעות מגב, בראשה, באופן שגורם לה חתק וראשה דים. בטיעונה תיארה את השתלשות העניינים שהתרחשה בתיק הראISON, לארח שבית המשפט נתן אמון בנאש והורה על שחרורו בתנאים. טוען כי הנאש שוחרר לבית נעם ובהמשך הוקלו תנאי שחרורו, כיון שעשה רושם חיובי על בית המשפט. ואולם, עובר למועד עדות המתלוונת התגלתה מסכת של עבירות חמורות שביצע לפני המתלוונת, במטרה להניאה ממtan עדות, ובשעה שבית המשפט נתן בו אמון. טוען כי מעבר לחומרה היתרה של העבירות, ישנה חומרה בכך שהנאש הצלח להדיח את המתלוונת בפועל, שכן בעדותה הכחישה את מעשיו וטענה שhalbוטיה נגרמו כיון שהחליקה, כפי שהורה לה הנאש למסור. טוען כי מעשי ההדחה בוצעו ממש בסמוך למועד העדות הצפי, כך שהופעל לחץ כבד על המתלוונת. כמו כן, טוען כי ישנה חומרה רבה בהפרת הוראת בית המשפט, בכך שהנאש נסע לחופשה יחד עם המתלוונת, ושם איים עליה. עוד הפנתה ב' הנסיבות לכך שהנאש ביצע את עבירות ההדחה וההפרה, בו בזמן שפנה לבית המשפט בבקשת להקללה בתנאי. הפעם כי הנאש כבר הורשע לפני שנים בעבירות אלימות כלפי בת זוגו ושם הציגו בפני בית המשפט כי שינוי דרכיו ולא ישוב בצע עבירות אלימות שכאה, אך הנה בוצעו העבירות שוב. לדעת הנסיבות, מתחם העונש ההולם לתיק הראISON נע בין 10-24 חודשים מאסר. בוגר לתיק השני, סבורה הנסיבות כי יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מן האישומים: ביחס לאישום הראשון הציג מתחם שנע ממאסר עד תנאי עד מספר חודשי מאסר, ביחס לאישומים השני והשלישי הציג מתחם שנע בין 6-18 חודשים מאסר, וביחס לאישום הרביעי הציג מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר ועד שנתי מאסר. בסך הכל, עתירה הנסיבות להטלת 24 חודשים מאסר. מטעם הנסיבות הוגשה אסופת פסיקה לתמיכה בטענות.

בג' בוגASH וויכש לזקוף לנורם הוואש אם פודאתו רכחה האישום. ווינו צי לאז מחראות מדרכו בוגASH רכחה האישום.

בתיק השני, יש לנקח בחשבון כי גם המטלוננט נטלה חלק בתוכנות, ואינה טלית שכלה תכלת, כיוון שהיא הייתה מעוניינת בנאשם. נטען כי יש להתחשב בדרך השיקומית שעבר הנאשם הנאשם בבית נעם, גם אם ביצע את העבירות שבתיק השני. ב"כ הנאשם הפנה לאסופה פסיקה מטעמו, על מנת לתמוך בטענתו לפיה המתחם הנטען מטעם התביעה, מחמיר יתר על המידה. לדעת הנאשם, המתחם ההולם לעבירות האלים נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשים מאסר בפועל. ענין העבירות ההדחה, נטען כי מרבית המקרים שנדרנו בפסקה מתיחסים להדחה בנסיבות חמורות יותר, וכןות לאוותן עבירות חמורות, אך שלא ניתן ללמוד שם לעניינו. בנוסף כי במקורה דן, הנאשם לא התקשר למטלוננט אך ורק כדי להניא מהheid התalon נגדו, אלא היה בעצמו במשבר נפשי וביצע ניסיון להתאבד, וכיון שנאסר עליו לראות את בנותיו שלו. ביום הנאשם יודע שטעה ולוקח אחריות על המעשים. ענין הנסיעה לאילת עם המטלוננט, גם זה לא נעשה במטרה להניא את המטלוננט אלא הדבר נעשה במסגרת דינמית היחסים שנוצרה ביניהם. ב"כ הנאשם עתר לקבע כי כל העבירות היו אירוע אחד כולל, במתחם הנע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשים מאסר לכל היותר.

לנאשם ניתנה ההזדמנות לומר את דבריו האחרון, אך הוא הודיע כי אין לו מה לומר.

אירוע אחד או ריבוי אירועים

ברור הוא כי האישום שבתיק הראשון מהו אירוע עצמאי ויש לקבוע את המתחם ההולם לגביו.

בנושא אישומים שבתיק השני, נטען מפני ב"כ הנאשם כי יש לראותם אירוע אחד, כיוון שהם מתיחסים לאותה מטלוננט, והעבירות בוצעו במהלך תקופה ממוקדת. מנגד, עדירה התביעה לקביעת מתחם נפרד לכל אחד מן האישומים.

ההלהכה הפסוכה בנושא לשאלת שבמחלקות נקבעה בע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מד"י (29.10.14), שם נקבע כי עבירות שיש ביןיהם קשר ענייני הדוק ואשר ניתן להסביר עליהם כמסכת עבריינית אחת, "חשבו לאירוע אחד. כב' השופט ברק-ארץ צינה כי ברגיל, קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביןין סמכות זמניות או כאשר הן תהיה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאחר תקופה זמן שאינה קצרה. על הלכה זו, חזר בית המשפט העליון פעמיים נוספת (ע"פ 4603/17 אדר נ' מד"י (16.7.19); ע"פ 1261/15 מד"י נ' דلال (3.9.15)).

בע"פ 5668/13 מזרחי נ' מד"י [פורסם ב公报] (17.3.16), ציין כב' השופט סולברג כי תזכיר חוק העונשין (הבנייה שיקול הדעת השיפוטית בענישה - תיקונים שונים), התשע"א-2015, מצב מיוחד שונה במקצת להגדרת "אירוע":

בתזכיר מוגע חוסר שביעות רצון מן הפרשנות שנתנה הפסקה לmono 'אירוע' ("ה מבחנים הרחבים שבhalbת ג'ابر חותרים תחת סעיף ריבוי העבירות"), ומוצעת בו הגדרה שונה, מצומצמת יותר, שאת 'גבולות הגזרה' שלה יש לשרטט באמצעות שני מבחנים: "הבחן הראשון והמרכזי הוא מבחן טכני באופן אשר בוחן האם המעשים בוצעו בקרבת זמן ומקום". ההגיון העומד בבסיסו של מבחן זה, כך מוסבר, הוא כי ביצוע מעשים שונים במרקם מקום וזמן, מבטא מידת אשם מגברת, אשר צריכה להתבטא בחלוקת לכמה אירועים; המבחן השני הוא מבחן מהותי באופןו, מטרתו לסייע את המבחן הראשון, והוא מונחה על-ידי שני פרמטרים - **זהות האינטרסים המוגנים ומספר הקרבות**. "כך, גם אם המעשים בוצעו בקרבת זמן ומקום, ככל שהמעשים פוגעים באינטרסים מוגנים יותר וככל שמדובר בנסיבות שונות, תגבר הצדקה לקבע שמדובר

בשני אירועים שונים".

כבר השופט סולברג מבהיר כי בהתאם למצויר החוק, גם אם נמצא בית המשפט כי מדובר במקרה אירועים נפרדים, אך מדובר באירועים דומים, אשר בוצעו באופן שיטתי, לאחר זמן, ניתן לקבוע כי מדובר באירוע אחד:

"**יהיה רשאי בית המשפט, לאחר ש核实 את טיב האירועים וחומרתם, לקבוע מתחם עונש הולם אחד בלבד לכל האירועים**" (ההדגשה הוספה). הגינוי של התקoon, על-פי המוסבר, נועז בשיקולים ריעוניים ומעשיים כאחד... בענייננו, כעולה מפירוט העובדות בתיק השני, הנאשם ביצע את העבירות על פני תקופה ממוקדת של כ-5 חודשים, החל מנוב' 2020 ועד אפריל 2021, וזאת לאחר שמסר תשובה לאישום, והמתין למועד שמייעת עדות המתלוונת שהיתה אמורה להישמע ביום 21.8.4.21. העבירות בוצעו במטרה אחת מכוונת, הניתנת להילמד מתיאור העובדות עצמן, והוא: להניא את המתלוונת מסירת עדות מפלילה נגדו. לדעתו, גם דברי הנאשם כלפי המתלוונת בעת חופשתם באילת, שהיא כרוכה בהפרת הצו השיפוטי, היו חלק ממשיכת הלחצים שהפעיל כלפיו בסמוך לפני מועד עדותה, אשר נשאו אופי מעורב של דברי שכנו ודברי החקירה.

המתחם שקבע, יעמוד בהלימה למידת החומרה של מכלול העבירות הנכללות בתיק השני.

מתחם העונש ההולם

התיק הראשון

(21.1.13) אין צורך להזכיר אודות חומרתן הרבה של עבירות האלים במשפחה. בرع"פ 182/13 משה נ' מדינת ישראל אמר בבית המשפט העליון:

"**מעשי אלימות בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישראלי יחסית אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלים במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחשד האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלים על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערו הכוחות הם גדולים כשמדובר באלים כלפי קטינים או כלפי בת זוג;**

ברע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.2.11), נאמר:

לא פעם, עמד בית משפט זה על חומרתן של עבירות האלים במשפחה ועל הסכנה הרבה הנש��פת מהן (ראו למשל: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 11.10.2007); רע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 20.8.2009) עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בביון פנימיה, בגין רוזה ובאי שומע, ומוכרות היטב מהסבירה. פעמים רבות, שרי התוקף בكونספסציה שגوية לפיה אין בכוחו של החוק לפרט את מפטן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנוהג במשפטתו כרצונו, כמו הייתה קניתו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלים במשפחה, מעכימים את הסכנה הנש��פת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולים הרטעה האישית והציבורית. והרי, די לנו בבחינת עובדות המקורה דן, כדי שניוכך בעוצמתם של שיקולים אלו.

מנגד הענישה המקובל בעבירות אלימות כלפי בן זוג,CIDOU רחוב. עולה כי ככל שהורשע הנאשם בעבירות שהותירו חבלות, בדמות המתוות, שרטות, שפושפים או נפיחות, הוטלו עונשי מאסר אחורי טORG ובריח, למשך תקופה ממשמעותית (למשל: רע"פ 7575/13 אינדליך נ' מד"י (7.11.13); רע"פ 30773 פלוני נ' מד"י (2.5.16); רע"פ 8833 פלוני נ' מד"י (21.1.13) רע"פ 7513/12 מרעי נ' מד"י (23.12.15); רע"פ 361/16 עזאם נ' מד"י (16.3.16); רע"פ 182/13 משה נ' מד"י (19.11.12); רע"פ 1805/11 שמחיב נ' מד"י (22.10.2012); רע"פ 8323/12 שוקרון נ' מד"י (19.11.19); רע"ג 45651-08-18 4800/12 סולומון נ' מד"י (12.2.13); רע"ג 11067-07-19 מגרליישווילי נ' מד"י (19.11.19); רע"ג 33944-12-09 מד"י נ' סעדיה (17.1.11); רע"ג 18261-12-10 מד"י נ' מיצקן (18.10.12); ת.פ. 09 מד"י נ' סעדיה (18.12.18). ת.פ. 19585-06-15 מד"י נ' סיבאני (14.9.14); ת.פ. 6295-12-16 מד"י נ' חגאג (18.12.18)).

בעניינו, בתיק הראשון, הנאשם היכה את המתלוננת עם מגב בראשה, זאת לאחר שהשליך לעברה ביצה ולא פגע בה. על עצמת התקיפה ניתן ללמוד מן העובדה של מתלוננת נגרם חתק מדמם בראשה. מטעם התביעה הוגשו תמונות המתלוננת לאחר האירוע, בהן היא נראית פצועה, כshedם מכתמים את בגדייה.

במכלול הנسبות ועל פי מדיניות הענישה הנהוגת, אני קובעת כי המתחם בגין אירוע חדשני מאסר, ועד 18 חודשים מאסר.

התיק השני

העבירות של הפרת הווארה חוקית והדחה בעדות, נועדו להגן על האינטרסים הציבוריים החשובים של תקינות ההליך המשפטי ומוניעת זילות בית המשפט (רע"פ 5034/15 פלוני נ' מד"י (31.10.18)). לא פחות מכך, הן נועדו להגן על שלום וביטחונם של נפגעים בעבירות לבב יפגעו בשנית על ידי מי שכבר ביצעו כלפיهم עבירות, אם על דרך הטרדתם, ואם בהפעלת לחץ במטרה להניאם מהheid אודות העבירות. אך ברור כי מערכות האכיפה והצדקה לא יכולו לעשות מלאכתן נאמנה, כל זמן שנפגע העבירה נתון ללחצים, הפחדות, איומים או אף שכנועים, שככל מטרתם להניאו מדיווח ו/או עדות.

בבית המשפט העליון כבר הביע דעתו בעניין המורכבות הקשה הכרוכה בקשר שבין קורבנות העבירה ובין המשטרה ומערכות הסיעוע האחרות (רע"פ 11/11 עדרי נ' מד"י (12.4.11)). בשל מורכבות מובנית זו, מחובתו של בית המשפט למסור מסר תקין וחד משמעי: כל ניסיון למנוע ירידה לחקר האמת על ידי השפעה או הטלת אימה על נפגע העבירה, חותר תחת יUILות ההליך הפלילי ומונע הבאת עבריינים לדין באופן אפקטיבי, ועל כן יענה בחומרה.

סקירה של פסיקת בית המשפט העליון מלמדת כי מרבית המקרים שנדונה בהם העבירה של הדחה בעדות, היו כאלה שביהם נספחה עבירה זו לעבירות פשע חמור. עם זאת, גם במקרים בהם נלווה העבירה לעבירות אלימות כלפי בן הזוג, ננקטה מדיניות מחמירה. בעניין זה, אפנה לע"פ 05/05 7486 ז'נו נ' מד"י (8.8.05), שם דחה בית המשפט העליון את ערעורו של הנאשם על חומרת העונש שהוטל עליו בגין עבירות אלימות כלפי בן הזוג והדחה בעדות. הנאשם הורשע בכך שהיכה באגרופו את בת הזוג וגרם לנפיחות ותיזוז שתי Shinim בפיה שהוביילה לעקירותן. לאחר שוחרר ממעצרו, הגיע לבית הוריו שם שהתה המטלוננת, ואיים עליה בצעקות כי אם ישלח למאסר, יمرר את חייה ויקפֶד את חייה לאחר שחרורו. כמו כן, פנה אליה ובקש

כי תשקר בעדotta ותחזרו בה מטלונתה. הנאשם היה חולה נפש המוכר למערכת בריאות הנפש, וענין זה נלקח בחשבון על ידי בית המשפט בעת גזירת דין. בית המשפט קמא הטיל עליו 12 חודשים מאסר הכללים הפעלת מאסר על תנאי, והעונש נותר על כנו.

גם עבירות של הפרת תנאי השחרור זוכות להתייחסות מחמירה, מקום בו נועדה ההפרה להלך אימים על נפגע העבירה, או להניאו מעדות. בע"פ 1261/15 מד"י נ' דלאל (3.9.15) התייחס בית המשפט העליון למידת חומרתה של עבירת הפרת הוראה חוקית.

מהו מתחם העונש ההולם את האירוע הנפרד, נשוא התקיק שצורך? אין בנמצא פסיקה עגיפה לביטוס מתחם העונש הראי לעבירות הללו כשהן לעצמן. תDIR הN 'גבלוות' בגדרו של העונש הכללי, לעיתים בצדק בשל קיומו של אותו "קשר הדוק", ולא אחת העונש הוא פרי הסדר טיעון, ומכל מטיבו. ניתן עם זאת לדלות מן הפסיקה ציוני-דרך לקביעת מתחם העונש ההולם. עניין טמטה גור ביהט המשפט עונש כולל, לא לפני שהעמיד את מתחם העונש בגין הפרת הוראה חוקית על 6-3 חודשים מאסר (ת"פ (מחוזי לוד) 48485-01-123 מדינת ישראל נ' טמסה [פורסם ב公报] (3.2.2014)). זאת, בהתייחס לבירוחה למשך חודש מ'מעצר בית', לאחר 12 חודשים התמדה, נוכח מצוקה כלכלית נתענת של המשפחה (שם, פסקה 20). בדומה, בת"פ 06-352942 (מחוזי ים) מדינת ישראל נ' בנו שטרית (2.3.2015) הופר תנאי 'מעצר בית' 3 פעמים, באחת מהן לשם יבוא סמים. נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין הפרת הוראה החוקית נع בין מספר חודשים אחד לשנה מאסר (פסקה 18) ובבסיסו הושת עונש כולל (פסקה 21)...

domini אפוא כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית נע בין חודשים ספורים עד שנה, גם כאשר מנוצלת ההפרה לביצוע עבירות נוספת. ענייננו, הקרינה ההפרה גם על מעשי העבר - בהקשטה על מיצוי הדין עם הנאים ביצוע השוד. את תוצאה העבירה נוספת - שיבוש מהלכי המשפט, ניתן לראות כנזק צפוי בעקבות הפרת הוראה החוקית, ולפיכך כנסيبة להחמרה מתחם העונש (סעיף 40ט(א)(3) ו-(4)). ... domini, כי יש להעמיד את מתחם העונש בעניין זה על 3-12 חודשים.

ברע"פ 2099/2009 פלוני נ' מד"י (25.4.21), נדחה ערעורו של הנאשם על חומרת עונשו, בגין הפרת הוראה חוקית, שכן שהגיעו למקלט לנשים מוכחות שם שהתה המטלוננט עם ילדיהם, עליה לגג סמור עם אדם נוסף, וקרו לילדיו, בגין החלטת בית המשפט אסר עליו כל יצירת קשר. בבית המשפט קמא הוטל מאסר בן 21 ימים, אך העונש הוחמר במסגרת ערעור שהגישה המדינה, והואעמד על 9 חודשים מאסר, ובית המשפט העליון הותיר עונש זה על כנו.

ענייננו, הנאשם הפר את תנאי השחרור שהוטלו עליו, ואשר בגדרם נאסراה עליו כל יצירת קשר עם המטלוננט, וכן נזיל בהוראת בית המשפט והוכיח כי אין עליו מORA הדין. תיאור העובדות בכתב האישום מלמד בבירור כי ההפרות לא נעשו בהיסח הדעת, או כמUIDה חד פעמי. המדויב בעשרות ריבות של מעשי הפרה, שבוצעו באופן שיטתי, כמסכת לחצים כבלתי פסקת לפני המטלוננט, בין בהזדמנות טקסת ובין בשיחות בעל פה. בנוסף, הנאשם בחר להפר את תנאי השחרור באופן בוטה ובעזות מצח, עת נסע לחופשה משפחית עם המטלוננט ובנותיהם, באילת.

אני מקבלת את טענת הנאשם כיילו אף המטלוננט נושא את אחוריות משותפת להפרה, וזאת ממשני טעמים. הראשון - לא היה זה מחייבת של המטלוננט לשקו על קיומם של תנאי השחרור שכן אלה חלו על הנאשם ולא עליה. השני - ממקלול הנسبות ניתן להבין עד כמה הייתה המטלוננט נתונה להשפעתו הרעה של הנאשם ועד כמה חששה מפני. במקרה אלה, אין מקום להטיל עליה אחריות כלשהי לכך שהוא בחר להפר את תנאי שחרורו.

חומרה יתרה יש בכך שהפרת תנאי השחרור נעשתה מצד הנאשם לשם מטרה עברינית של הדחת המתלוונת מהUED נגדו. לא בכל יום נתקל בית המשפט בפרשא חמורה כמו זו, שבה העד הנאשם מסכת ארוכה של לחצים כלפי המתלוונת, תוך שילוב של דברי כיבושין, דברי החקירה, איומים וסחנות רגשית, מתוך מטרה מפושעת ובוטה, לגרום לה לשקר בבוקע המשפט. מטרת הנאשם הייתה לדאוג לכך שהמתלוונת תעיד כי חבלותיה נגרמו כתוצאה מכך ש"החליקה" ונפלה, ואילו הוא לא נקט כל אלימות נגדה. הנאשם לא הסתפק בכך, אלא טרח שוב ושוב לשתול מילים בפייה, על מנת לקבע בתודעהה גרסה שקרית זו, וכן טרח לעורוך באזינה חשובי חישובים, כיצד עליה לගרום לסתירת התקיק הפלילי נגדו, ו"להפיל" יחד עמו את המשפטה. בთוך כך, איים עליה כי אם יונש לא ישוב לחיות עמה, וכי הרשות יקחו ממנה את ילדה. בנוסף, בחלוקת מן המקרים, הנאשם הורה למתלוונת למחוק את הודעותיו, על מנת למנוע חSHIPתן. את כל המעשים הללו עשה במועדים הסמוכים למועד בו הייתה המתלוונת אמורה להעיד במסגרת התקיק הראשוני.

מה שימושו אופי חמור במיוחד למעשים, נעוז בכך שבית המשפט חזה במו עינוי בפירות מעשי ההדחה. עיון בפרוטוקול עדות המתלוונת מיום 10.6.21 יכול כי אמן המתלוונת העידה כי הנאשם כלל לא תקף אותה, אלא היא החליקה ונחבלה, בדיק כפי שהורה לה לומר. גם לאחר שהוכראה עדודה עונית, המשיכה לדבוק בגרסה זו, אך ניתן היה להבחן בבירור כי העידה מתווך פחד מפני הנאשם, והדבר אף תועד בפרוטוקול (עמ' 15 ש' 20; עמ' 17 ש' 17; עמ' 24 ש' 5-2). יצא אףו, כי לפנינו מקרה חמור שבו מעשי ההדחה הגיעו את מטרתם, בהכשלת ההליך המשפטי בפועל.

עוד יש לציין, כי מעשי ההדחה בוצעו על ידי הנאשם בשעה שבית המשפט נתן בו אמון, והוא על שחרורו מן המעצר, ובשעה שמעת לעת פונה הוא בבקשתות שונות להקלת נספת בתנאי שחרורו, בעודו מפר אותם בריגל גסה, ללא ידיעת בית המשפט.

לדעתם, מתחם העונש ההולם למסכת מעשי ההפרה וההדחה בנסיבות המקרה דן, נع בין 10 ל-18 חודשים מאסר בפועל.

הឧונש המתואים לנאים

ה הנאשם נושא על שמו עבר פלילי משמעותי. בשנת 2005 נדון בגין עבירות איומים. בשנת 2009 נדון בגין עבירות של פריצה לרכב וగנבה מתוכו. בשנת 2009 נדון בגין עבירות אלימות כלפי בת זוג ופגיעה בפרטית, והוטל עליו מאסר בעבודות שירות. בשנים האחרונות נדון פעמיים בגין עבירות של שימוש פছני בחומר דליק, במסגרת עבודתו.

כפי שנאמר כבר, הנאשם שוהה במעצר עד תום ההליכים מיום 8.4.21.

ה הנאשם לא עתר למתן תסquit לעונש, על כן לא עומדת לפני בית המשפט תמורהعشירה של דמותו, ולא קיים אופק שיקומי טיפול.

בחינת מכלול הנסיבות מעלה כי מעבר לחומרתן של העבירות עצמן, הנאשם הפר את אמון בית המשפט, ובעצם מעשייו שומטם את הקרקע מתחת לטענותיו בעניין התהילה השיקומי שעבר. אני ערה לכך שה הנאשם שהוא ב"בית נעם" למשך פרק זמן משמעותי וסימם את התכנית הטיפולית, ואולם עולה תהיה קשה - איזה ערך אמיתי יש לייחס לתהילה ה"שיקום", בשעה

שנוכחים אנו לדעת כי לאחר סיוםו, פעל באופן עברייני כלפי המטלוננת, תוך העדפת טובתו על פני טובתה, ובמטרה להעלם את העבירה שביצע כלפיה? הולכה בידוע, כי ערכו של תהליך שיקומי נמדד על פי קבלת האחריות והבעת החרטה מצד העבריין. והנה בעניינו, תחת נטילת אחריות בחר הנאשם להدىח את המטלוננת במטרה להוביל לזכותו מן העבירות. לצערנו, אני מוצאת כי העבירות מפחיתות עד ממד מערכו של תהליך השיקום.

הנאשם לא מצא לנכון להביע חרטה או להתנצל על מעשיו, לא כלפי המטלוננת ולא כלפי בית המשפט שנתן בו אמון. להיפך, הנאשם אמר בדיון: "אני רוצה לחזור بي, אני אגיע להוכחות ותראיו שהזה בכלל לא חמור. אחותו שלה התלוננו עליו הן לא רצחות שניהה ביחד. אתם עדיין לא מכירם ולא יודעים מה קורה שם. על מה שלוש שנים, שבע חודשים, שבע חודשים הייתי בטיפול, על מה שנתיים מסאר, אני לא עשית כלום" (עמ' 31 ש' 28). דברים אלה מלמדים על העדר הבנה ואי נטילת אחריות.

בסוף דבר, יש להטיל על הנאשם עונש על פי עקרון הಹילה:

אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. בגין התקיק הראשון - 10 חודשים מאסר.

בגין התקיק השני - 12 חודשים מאסר.

הנאשם ישא את עונשי המאסר במצב זה זהה, אך שבסך הכל ישא 22 חודשים מאסר, בנייכוי ימי מעצרו מיום 5.1.20 ועד 8.4.21, ומיום 1.3.20 עד היום.

ב. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחררו והתנאי הוא שלא יבצע עבירה של אלימות כלפי בת זוג הגורמת חבלה, או עבירות הדחה בעדות, או שיבוש הליכי משפט, או הטרדה עד.

4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחררו והתנאי הוא שלא יבצע עבירות אלימות כלפי בת זוג מסווג עוון, או הפרת הוראה חוקית.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י"ט אב תשפ"א, 28 يول' 2021, במעמד הצדדים.